

بررسی شیوع بیماری‌های قارچی سطحی و جلدی در مدارس

شهرستان کاشان سال تحصیلی ۱۳۷۷-۷۸

محمدعلی اسدی^۱، حسین هوشیار^۱، روح‌ا... دهقانی^۱، احمد ارشادی^۱

محسن اربابی^۱، عباس درودگر^۱، محسن جعفریبور

خلاصه

سابقه و هدف: با توجه به این که بررسی قارچ شناسی تاکنون در مدارس کاشان به عمل نیامده و از طرفی، جهت درمان و پیش‌گیری از عوارض و زیان‌های حاصل از این بیماری‌ها، اطلاع از شیوع عفونت‌های قارچی و عوامل و سوش‌های آن در هر منطقه جهت پژوهش و قارچ شناسی الزامی است از این رو به منظور تعیین شیوع بیماری‌های قارچی سطحی و جلدی این تحقیق بر روی دانش آموزان مدارس شهرستان کاشان در سال تحصیلی ۱۳۷۷-۷۸ انجام گرفت.

مواد و روشها: پژوهش با روش توصیفی از مهر تا بهمن سال ۱۳۷۷ صورت پذیرفت. تعداد نمونه مطابق استاندارد تعیین و بانمونه‌گیری تصادفی این بررسی بر روی تعداد ۳۴۵۰ نفر دانش آموز به عمل آمد. از ضایعات مشکوک نمونه‌برداری و نمونه‌ها با روش شفاف نمودن با پتاکس و لاکتوفنل و رنگ آبیزی و کشت مورد بررسی قرار گرفتند. شیوع بیماری‌های قارچی سطحی و جلدی در نمونه تعیین و با احتمال ۹۵ درصد در جامعه برآورد شد.

یافته‌ها: از ۴۲۶ نفر که دارای علایم بالینی مشکوک بودند، نمونه‌برداری بعمل آمد که ۳۸۵ نفر (۱۱/۲ درصد) مبتلا به بیماری‌های قارچی سطحی و جلدی تشخیص داده شدند. تعداد افراد مؤنث مبتلا ۲۸۵، مورد (۲/۲۷) درصد) و تعداد افراد مذکور مبتلا ۱۰۰ مورد (۶/۵ درصد) بودند.

بیماری‌های قارچی سطحی در این مطالعه به ترتیب فراوانی عبارت بودند از: پتروسپوروزیس (۲۰۷ مورد)، تراپکومایکوزیس آگزیلاس (۱۵۵ مورد)، تی‌نه آورسیکالر (۱۷ مورد) و اوتومایکوزیس (۱ مورد). بیماری‌های قارچی جلدی به ترتیب فراوانی عبارت بودند از: تی‌نه آکاپیتیس (۳ مورد)، اونیکومایکوزیس (۲ مورد). عوامل اتبولوژیک بیماری‌های قارچی جلدی به ترتیب فراوانی عبارت بودند از: تراپکوفیتون و روکوزوم، کاندیدا آلبیکتس و تراپکوفیتون و بولاستوم در ضمن، ۷۹ نفر مبتلا به دو بیماری قارچی به صورت توأم می‌باشند که ۷۳ نفر مبتلا به پتروسپوروزیس و تراپکومایکوزیس آگزیلاریس و ۶ نفر مبتلا به پتروسپوروزیس و تی‌نه آورسیکالر و ۲ نفر مبتلا به تراپکومایکوزیس آگزیلاریس و پتریازیس و رسیکالر می‌باشند.

نتیجه گیری: آلدگی بیماری‌های قارچی سطحی و جلدی در منطقه به طور نسبی بالا می‌باشد. از این رو انجام پژوهش جهت شناخت علل و نیز ارزیابی تأثیر روش‌های آموزش بهداشت برای کاهش آلدگی توصیه می‌شود.

وازگان کلیدی: تی‌نه آورسیکالر، اونیکومایکوزیس، تی‌نه آکاپیتیس، اوتومایکوزیس

Archive of SID

درمان عمومی جهت معالجه درماتوفیت‌ها در آن

مقدمه

کشور ۴۰ میلیون دلار می‌باشد(۴).

در ایران نیز با توجه به شرایط اقلیمی و جغرافیایی خاص و وجود آب و هوای گرم و مرطوب در برخی نقاط آن و یا مشاغلی از قبیل دامداری و چوپانی با شیوه‌های غیر بهداشتی که باعث تماس نزدیک انسان با دام‌های آلوده می‌گردد و نیز در برخی موارد عدم آگاهی نسبت به طرق ابتلا و انتقال بیماری موجب رفور چنین بیماری‌هایی به خصوص در اماکن عمومی مانند مدارس که افراد در تماس نزدیک با یکدیگر می‌باشند، می‌گردد(۵). چنان که طی بررسی فجری در سال ۱۳۶۵ شیوع کچلی سر در مدارس پندر چابهار(۵) و مطالعه اسدی در سال ۱۳۶۹ در مدارس شهرستان محلات(۶) و پژوهش مهدوی در سال ۱۳۷۰ در مدارس شهرستان آمل(۷) شیوع بیماری‌های قارچی سطحی و جلدی را به ترتیب ۲/۰۳ درصد، ۵/۶ درصد و ۵/۵۷ درصد می‌باشد.

جهت تشخیص صحیح و درمان به موقع و پیش‌گیری و برنامه‌ریزی‌های بهداشتی، اولاً اطلاع از میزان شیوع این بیماری‌ها در هر منطقه لازم است و ثانیاً عوامل آنها و گونه‌های غالب در نواحی مختلف باید به طور کامل شناسایی گردند که برای دسترسی به این موارد طرق مختلفی از جمله بررسی‌های ایدمیولوژیک از بیماران و افراد و طبقاتی که بیشتر در معرض ابتلا هستند و تحقیق در مورد دام‌های آلوده و یا جدا نمودن عوامل قارچی از خاک منطقه که همگی به اهداف مذکور کمک می‌کنند، وجود دارد و در صورت بی توجهی به راه حل‌های موجود و تداوم بیماری، مشکلاتی از قبیل درد و رنج، ناتوانی، اتلاف وقت، افت تحصیلی و ایجاد ناراحتی‌های جسمی و روحی برای انسان‌ها و هزینه‌های سنگین درمانی را برای دولت‌ها و ملت‌ها

بیماری‌های قارچی سطحی از عفونت‌های قارچی می‌باشد که ارگانیسم عامل بیماری در خارجی ترین طبقه پوست (طبقه شاخی) جایگزین می‌شود و ایجاد بیماری می‌نماید. در بیماری‌های قارچی جلدی، ارگانیسم عامل بیماری در قسمت‌های کراتین دار پوست و ضمایم آن مانند مو و ناخن جایگزین و ایجاد عفونت می‌نماید. گروه اول در سین بلوغ و بعد از آن شایع است و گروه دوم که شامل انواع کچلی (درماتوفیتوزیس) می‌باشد معمولاً زیر سن بلوغ و در سین مدرسه شایع است و گاهی انواعی از آن، به خصوص کچلی سر، به حالت اپدمی در می‌آید(۱,۲). عوامل اتیولوژی نوع جلدی وابسته به سه منبع انسان، حیوان و خاک می‌باشد که هر سه گروه می‌توانند برای انسان بیماری‌زا باشند.

شیوع بیماری‌های قارچی سطحی و جلدی در نقاط مختلف جهان متفاوت است اما به طور کلی و طبق تخمین تنها تعداد میتلایان به درماتوفیتوزیس حدود ۲۰ - ۱۰ درصد از کل جمعیت جهان می‌باشد(۲). نتیجه یک مطالعه در هندوستان نشان می‌دهد که ۷۳/۵ درصد از ۴۰۰۰ بیماری قارچی را درماتوفیتوزیس تشکیل می‌دهد(۳).

بیماری‌های قارچی سطحی و جلدی منحصر به کشورهای در حال توسعه نبوده، حتی در کشورهای پیشرفته‌ای مانند آمریکا میزان ابتلای به این بیماری‌ها بالا و همه ساله میلیون‌ها کودک و بزرگسال از ابتلا به آنها رنج می‌برند. به نحوی که در ظرف ۱۶ سال، میزان فروش گریزئوفولوین در آن کشور بالغ بر صد میلیون دلار و همراه با سایر داروهای ضد قارچی پوست به ۴۰۹ میلیون دلار (یعنی سالانه حدود ۲۵ میلیون دلار) و هزینه سالانه

قبلی، میزان تعریق، سابقه دیابت و غیره ثبت و کد گذاری می‌گردد.

نمونه‌های شوره، پوسته، مو و یا تراشه‌های ناخن بین دو لام نمیز جمع آوری و به آزمایشگاه فارچ شناسی ارسال و در آنجا توسط متخصص فارچ شناسی مقداری از نمونه‌ها با پتاس و یا لاکتونفل شفاف و یا گسترش نازک تهیه و با روش بلودومتیلن رنگ آمیزی و مورد بررسی میکروسکوپی قرار می‌گرفت.

مقداری از نمونه‌های مشکوک به بیماری‌های فارچی سطحی و جلدی در محیط‌های S و SCC کشت داده شد و در درجه حرارت مناسب تا ایجاد کلنی نگهداری و سپس قارچ عامل بیماری تعیین گونه گردیده و مورد شناسایی قرار می‌گرفت و در پرسشنامه ثبت می‌شد. در این مطالعه فاصله اطمینان (Confidence interval) برای شیوع بیماری با احتمال ۹۵ درصد تعیین گردید.

یافته‌ها

از ۳۴۰۰ دانش آموز مورد بررسی ۱۷۹۶ نفر (۵۲/۱ درصد) پسر و ۱۶۵۴ نفر (۴۷/۹ درصد) دختر بودند.

۴۲۶ مورد (۱۲/۳ درصد) دارای ضایعات مشکوک فارچی بودند که پس از آزمایش مستقیم و کشت ۲۸۵، نفر (۱۱/۲ درصد) مثبت تشخیص داده شدند. تعداد مبتلایان پسر ۱۰۰ مورد (۲۶ درصد) و تعداد مبتلایان دختر ۲۸۵ مورد (۷۳/۲ درصد) بود که شیوع جنس دختر به پسر نقریباً سه برابر می‌باشد. در نمودار (۱) و جدول (۱)، توزیع ابتلا بر حسب جنس ارایه گردیده و نشان می‌دهد که میزان آلودگی در دخترها به مراتب بیشتر از پسران بوده ولی در

در بر دارد و نیز شیوع بیماری در بین حیوانات موجب خسارات سنگین در فرآورده‌های آنها از قبیل پوست، پشم، گوشت و غیره می‌گردد. از این رو، به منظور تعیین شیوع بیماری‌های فارچی سطحی و جلدی درین دانش آموزان کاشان در سال تحصیلی ۱۳۷۷-۷۸ این پژوهش انجام گرفت.

مواد و روش‌ها

این بررسی، یک مطالعه توصیفی بود. فهرست به هنگام دانش آموزان شهری و روستایی در مقاطعه ابتدایی، راهنمایی و متوسطه شهرستان کاشان در سال تحصیلی ۱۳۷۷-۷۸ اخذ گردید.

تعداد نمونه با احتمال شیوع ۱۰ درصد و مقطع اطمینان ۹۵ درصد و خطای ۱ درصد به میزان ۳۴۵۰ دانش آموز تعیین گردید و افراد مورد پژوهش با نمونه‌گیری سه‌همه‌ای انتخاب و مورد معاینه و نمونه‌گیری قرار گرفتند. در طول مدت معاینه از نمونه‌های مشکوک پوست، مو و ناخن توسط اسکالپل و قیچی استریل نمونه‌گیری به عمل می‌آمد. بررسی بالینی توسط ۲ نفر انترن دختر و پسر آموخته دیده انجام گرفت و نمونه‌گیری با نظارت متخصص فارچ شناسی صورت پذیرفت. نمونه‌گیری در صورتی انجام می‌شد که فرد دارای شرایط لازم از قبیل عدم استحمام و عدم مصرف داروهای ضد فارچی (حداقل از سه روز قبل) بود و در غیر این صورت به فرد مورد نظر نوصیده‌های لازم شده و در مراجعه بعدی نمونه‌گیری به عمل می‌آمد.

هنگام نمونه‌گیری پرسشنامه مربوط به تحقیق تکمیل و اطلاعاتی از قبیل سن، جنس، محل سکونت، مدت ابتلا، مقطع تحصیلی، سابقه درمان

پسران با افزایش سن آنودگی نیز افزایش داشتند.

جمع						مذکور			مونت			جنس	
درصد	متلا	دانش آموز	درصد	متلا	دانش آموز	درصد	متلا	دانش آموز	درصد	متلا	دانش آموز	کردیهای سنی (سال)	
۰/۳	۳	۱۰۰	۰/۴	۲	۵۵۷	۰/۲	۱	۴۴۳	۶-۸				
۱۰/۶	۷۱	۶۶۷	۵/۴	۲۰	۳۷۱	۱۷/۲	۵۱	۲۹۶	۹-۱۱				
۱۷/۴	۱۸۴	۱۰۶۰	۶/۸	۳۵	۵۱۱	۲۷/۱	۱۶۹	۵۴۹	۱۲-۱۴				
۱۷/۶	۱۲۷	۷۲۳	۱۲	۴۳	۳۵۷	۲۲/۹	۸۴	۳۶۶	۱۰-۱۷				
۱۱/۲	۳۸۵	۳۴۵۰	۵/۶	۱۰۰	۱۷۹۶	۱۷/۲	۲۸۵	۱۶۵۴	جمع				

جدول ۲- توزیع ۳۸۵ دانش آموز مبتلابه بیماری‌های قارچی سطحی و جلدی بر حسب نوع بیماری کاشان در سال تحصیلی ۱۳۷۷-۷۸

جمع	روستا	شهر	محل سکونت	انواع عفونت
۲۰۷ (۵۳/۸)	۴۰ (۵۱/۵)	۱۷۷ (۵۲/۸)	پتروسپوروزیس	
۱۰۵ (۱۰/۲)	۱۹ (۳۴/۰)	۱۳۶ (۴۱/۲)	آگریلاریس	
۱۷ (۱/۰)	۳ (۵/۵)	۱۴ (۴/۳)	نی‌نه اور سیکالر	
۲ (۰/۸)	۳ (۵/۰)		نی‌نه اکینیس	
۲ (۰/۰)		۲ (۰/۸)	اوئیکومایکوزیس	
۱ (۰/۰)		۱ (۰/۰)	اتومایکوزیس	
۳۸۵ (۱۰۰)	۰۰ (۱۰۰)	۳۲۰ (۱۰۰)	جمع	

۱۱۲ نفر دارای بیماری ترایکومایکوزیس زیر بغل و دو طرفه و ۴۳ نفر دارای بیماری به صورت یک طرفه بودند.

از کل ۴۱ مورد مشکوک به تی‌نه‌اور سی‌کالر، ۱۷ نفر (۴۱/۵ درصد) مثبت تشخیص داده شدند که محل ضایعه‌ها به ترتیب فراوانی عبارت بودند از: گردان، سینه، پشت، ساعد، بازو و

با نوجه به میزان شیوع در نمونه مورد بررسی، شیوع واقعی آن در جامعه از حداقل ۱۰/۱ تا حداقل ۱۲/۳ درصد برآورد شد. افراد مبتلابه یک بیماری قارچی، ۳۰۶ نفر (۷۹/۵ درصد) و مبتلابه دو بیماری، ۷۹ نفر (۲۰/۵ درصد) بودند.

انواع عفونتهای قارچی سطحی و جلدی به ترتیب فراوانی عبارت بودند از: پتروسپوروزیس (۲۰۷ مورد)، ترایکو ماکوکوزیس آگریلاریس (۱۰۵ مورد)، نی‌نه اور سیکالر (۱۷ مورد)، آکاپیتیس (۳ مورد)، اوئیکومایکوزیس (۲ مورد) و اوتومایکوزیس (۱ مورد) (جدول ۲).

در این مطالعه بیشترین فراوانی بیماری‌های قارچی جلدی در گروه سنی ۱۲-۹ ساله و بیشترین فراوانی بیماری‌های قارچی سطحی در گروه سنی ۱۵-۱۲ سال مشاهده گردید. پس از نمونه برداری، رنگ آمیزی و مشاهده میکروسکوپی از شوره ۲۱۲ نفر مشکوک به پتروسپوروزیس، ۲۰۷ مورد مثبت تشخیص داده شدند.

از ۱۰۵ نمونه موی مشکوک به ترایکومایکوزیس آگریلاریس، همه موارد مثبت و در کل ۱۰۵ مورد، رنگ گره‌ها زرد بودند. از این تعداد، ۱۴۳ نفر (۹۲/۳ درصد) از بیماری خود بی‌اطلاع و فقط ۱۲ نفر از بیماری خوبیش مطلع بودند.

بالغ، به خصوص در آب و هوای گرم و مرطوب در ایران و یا کشورهای دیگر مشابهت دارد(۱۰، ۸، ۹). طی این مطالعه ۱۵۵ مورد تراپیکومایکوزیس اگزیبلاریس تشخیص داده شد که فقط ۱۲ نفر از بیماری خوبیش اطلاع داشتند و بقیه موارد که ۱۴۳ نفر بودند از بیماری خود بی اطلاع بودند که این موضوع با پژوهش‌های دیگر مشابهت دارد(۶، ۷، ۸). ۱۷ مورد ابتلا به تی نه آورسیکالر تشخیص داده شد به ترتیب فراوانی از نظر محل ضایعه‌ها و از نظر گروههای سنی مبتلایان با اکثر مطالعات به عمل آمده در این زمینه در ایران و گزارشات و مطالعات جهانی مشابهت دارد (۱۳، ۱۲، ۱۱). طی این بررسی، ۲۰۷ مورد پیتروسپوروزیس تشخیص داده شد که در گروه سنی بالای ۱۲ سال شیوع بیشتری داشت. عامل پیتروسپوروزیس، پیتروسپوروروم اووال می‌باشد که این ارگانیسم‌ها مخمری، لیپوفیلیک و به عنوان اجزای اصلی فلور طبیعی دائم پوست هستند ولی با افزایش تعداد آنها احتمال وجود شوره سر افزایش می‌یابد(۱۴).

(این تحقیق، ۷۹ نفر که همزمان به ۲ بیماری قارچی مبتلا بودند تشخیص داده شدند که با اکثر پژوهش‌ها و گزارش‌های دیگر تطابق دارد(۶، ۸). عامل درماتوفیت، تی نه آکاپیتیس (اکتوتریکس) تراپیکوفیتون و روکوزوم بودند که با بررسی قبلی انجام شده در آزمایشگاه فارج شناسی دانشکده پزشکی شهر مشابهت دارد(۱۵) و چون میزان اصلی این درماتوفیت، گارها می‌باشد و در قسمتهای روتاستایی شهرستان هنوز دامداری مستقیم بوده و افراد هنگام نماس با حیوانات اهلی از وسائل ایمنی استفاده نمی‌نمایند شاید دلیل ابتلا و شیوع انواع کچلی با این عامل باشد. چنین به نظر می‌رسد عدم آگاهی دانش آموزان از وجود بیماری‌های قارچی و راه سرایت و ابتلا به

شکم و رنگ ضایعه‌ها (۷۰/۶ درصد) در ۱۲ مورد سفید و در ۵ نفر (۲۹/۴ درصد) قهوه‌ای بودند. در سه مورد، ضایعه‌ها توأم با خارش و در ۱۴ مورد فاقد خارش بودند. از کل ۱۷ مورد، ۱۲ نفر پسر و ۵ نفر دختر مبتلا بودند که ۱۳ نفر آنها از لیاس عاریتی استفاده می‌نمودند و ۴ مورد فاقد چنین سابقه‌ای بودند.

در این مطالعه، از مجموع ۳ مورد تی نه اکاپیتیس، ۲ مورد اکتوتریکس با عامل تراپیکوفیتون و روکوزوم و یک مورد اندوتراپیکس با عامل تراپیکوفیتون و بولاسٹوم مشاهده گردید. همچنین دو مورد اونیکومایکوزیس با عامل کاندیدالبیکنس و ۱ مورد اوتومایکوزیس با عامل آسپرژیلوس فومیگاتوس تشخیص داده شدند. در این پژوهش ۱ مورد زخم مقاوم به درمان و مشکوک به اسپوروفریکوزیس ملاحظه گردید که پس از نمونه‌برداری و رنگ‌آمیزی اختصاصی و کشت منقی تشخیص داده شد.

بحث:

طی این مطالعه، شیوع بیماری‌های قارچی سطحی و جلدی ۱۱/۲ درصد تشخیص داده شدند که بیشترین شیوع بیماری‌های جلدی در گروه سنی ۱۲-۹ و در واقع زیر سن ۱۲ سالگی مشاهده و بیشترین فراوانی نوع سطحی در گروه سنی ۱۵-۱۲ و بالای ۱۵ سالگی ملاحظه شد که دلیل آن به احتمال زیاد می‌تواند با عواملی از قبیل تغییرات هورمونی زمان بلوغ، افزایش اسیدهای چرب با زنجیره متوسط هنگام بلوغ و کاهش کراتین پوست و ضمایم آن در سنین بلوغ در ارتباط باشد. همچنین در این پژوهش شیوع بیماری‌های قارچی سطحی (۱۱ درصد) مشاهده شد که شیوع بالای آن با سایر بررسیهای به عمل آمده در اماکن عمومی بین افراد

درمان و اقدامات بهداشتی تا بهبودی کامل ادامه یابد.

تشکر و قدردانی

از معاونت محترم پژوهشی دانشگاه علوم پزشکی کاشان به خاطر تأمین بودجه این پژوهش و مسؤولان اداره آموزش و پرورش و مدیران و معاونان مدارس و همچنین دانشآموزانی که در طول مدت این بورسی همکاری صمیمانه داشته‌اند، تشکر و قدردانی به عمل می‌آید.

افراد خانواده و یا جامعه و عدم درمان به موقع این بیماریها قبل از این که مزمن شده و یا به افراد دیگر سرایت کند، شیوع آن را در بین این قشر و یا

جامعه مهبا ساخته است. از این رو، پیشنهاد می‌شود در این قشر، بورسی‌های بیشتری صورت گرفته و جهت درمان بیماران به صورت جدی اقدام و به آنها توصیه شود جهت جلوگیری از عود مجدد.

References:

- ۱- امامی م. کرد بجهه ب. مقدمی م. زینی ف. قارچ‌شناسی پزشکی. چاپ اول. تهران: انتشارات دانشگاه تهران؛ ۱۳۷۶: ۱۲۱-۱۲۷
- ۲- شادزی ش. قارچ‌شناسی پزشکی، روش‌های تشخیص آزمایشگاهی ر درمان. چاپ اول. اصفهان: انتشارات نشاط؛ ۱۳۹۷: ۱۱۱-۱۱۸
- 3-Kamalam, A. Thambiah AS. A study of 3891 of mycoses in the tropics. Saboyraudra . 1976; 14:129-148.
- 4-Rippon JW. Medical mycology . 2nd ed philadelphia : WB Souders; 1988.
- ۵- قجری ع. بورسی ایدمیولوژیکی و قارچ‌شناسی کچلی سر در مدارس و مهدکودک‌های بندر چابهار. پایان نامه جهت دریافت دکترای پزشکی. دانشگاه تربیت مدرس.
- ۶- اسدی ه. بورسی ایدمیولوژیکی بیماری‌های قارچی سطحی و جلدی در مدارس و مهد کودک‌های شهرستان محلات ر حومه سال (۱۳۷۸-۶۹)، مجله بهداشت ایران. ۱۳۷۱؛ ۲۳: ۱-۴.
- ۷- مهدوی ع. بورسی ایدمیولوژیکی بیماری‌های قارچی سطحی و جلدی در دانش آموزان شهرستان آمل (۱۳۷۰)، مجله علمی ر فرهنگی دانشگاه علوم پزشکی. ۱۳۷۲؛ ۱ (۲): ۲۱-۲۷
- ۸- نصر اصفهانی ب. احمدی هر. بورسی میزان آلودگی پرسنل پادگان‌های اصفهان به درماتوفیت‌ها و اکتوپارازیت‌ها. کنگره سراسری علوم آزمایشگاهی (خلاصه مقالات). مشهد: دانشگاه علوم پزشکی مشهد؛ ۱۳۷۲: ۱۳۷۲
- ۹- عسگری م. سیدفر هر. بیماری‌های قارچی جلدی در بندرعباس، ضایعات پوست و ناخن، مجله بهداشت ایران. ۱۳۵۱؛ ۱:
- 10- Adriano. D. Pityriasis versicolor in the aged. A clinical investigation and epidemiological survey in 190 elderly Hospitalized patients in Italy. Mycopatologia. 1988; 105:187-190.
- 11- باقری ر. بورسی بیماری تی‌له‌آرسیکالر در شهرستان پاپل. پایان نامه جهت دریافت دکترای داروسازی. تهران: دانشگاه علوم پزشکی تهران؛ ۱۳۶۸-۶۷
- 12- شیرازن، هاشم. بورسی بیماری تی‌له‌آرسیکالر در شهرستان شهسوار، پایان نامه کارشناسی ارشد پائولوژی، دانشکده بهداشت. دانشگاه علوم پزشکی تهران. ۱۳۴۷-۴۸
- 13- Angham E. and Cunningham A. C. (1993) Malassezia FurFur. Journal of Medical and

- بررسی شیوع بیماری های قارچی، Veterinary Mycology, 31, 265-288.
- ۱۴- ازرجمندی، آرزو. بررسی اشکال مختلف مورفولوژیک پیتروسپوروم اووال در محیط امالت اکستراکت آگار حاوی اسید ارلینیک، پایان نامه کارشناسی ارشد قارچ شناسی، ۱۳۶۷-۶۸.
- ۱۵- بوسفیان آراثی، علی. فراوانی عفونت های قارچی سطحی و جلدی در مراجعه کنندگان به آزمایشگاه قارچ شناسی دانشگاه علوم پزشکی کاشان از بهمن ۱۳۷۰ لغایت شهریور ۱۳۷۲، پایان نامه دوره دکترای پزشکی، دانشکده پزشکی کاشان، سال ۱۳۷۲.